

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Oddział w T. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne A. D. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Ł. N. w W. wynosi: za 03. - 05.2014 r. – 1.5000 zł, 06.2014 r. – 400,00 zł, 07. - 11.2014 r. – 0,00 zł.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że od dnia 01.03.2014 r. biorąc pod uwagę zmniejszenie wymiaru czasu pracy A. D. do $\frac{3}{4}$ i jednoczesny wzrost wynagrodzenia, stało się ono niewspółmiernie wysokie w stosunku do wynagrodzeń innych pracowników, a w szczególności do wynagrodzenia innego pracownika zatrudnionego na stanowisku inżyniera budowy, tj. na takim samym stanowisku jakie zajmowała A. D.. Organ rentowy podkreślił, że podczas nieobecności w pracy ubezpieczonej to ten pracownik przejął jej obowiązki i w związku z przejęciem tych obowiązków nie uległo zwiększeniu jego wynagrodzenie. Według organu rentowego podwyższenie pracownikowi podstawy wymiaru składek do kwoty 3500,00 zł brutto przy jednoczesnym zmniejszeniu wymiaru czasu pracy do $\frac{3}{4}$ etatu nie jest racjonalne. Ponadto w kontekście daty podpisania porozumienia z pracodawcą – 01.03.2014 r. dostarczenia zaświadczenia lekarskiego o stanie ciąży – 21.05.2014 r. i powstania niezdolności do pracy – 09.06.2014 r. oraz przedstawionych powyżej okoliczności należy uznać, że podstawa wymiaru do ubezpieczeń społecznych (w tym do ubezpieczenia chorobowego) w tej wysokości została ustalona w celu uzyskania przez pracownika wysokiego świadczenia z ubezpieczenia, tj. od wynagrodzenia określonego w podpisanym porozumieniu. (decyzja k. 9.6 – 9.3 akt ZUS)

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni A. D. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła odwołanie w dniu 7 kwietnia 2015 r. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne A. D. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Ł. N. z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w miesiącach od marca do maja 2014 r. wynosi 3500 zł a za czerwiec 1000 zł. W ocenie skarżącej wynagrodzenie w wysokości 3500,00 zł brutto miesięcznie należy uznać za adekwatne do rodzaju i ilości wykonywanej pracy oraz zakresu obowiązków. Wnioskodawczyni pełniła funkcję inżyniera budowy. Wykonywała ona prace skomplikowane, wymagające w szczególności umiejętności, szczególnej wiedzy oraz tytułu inżyniera. Odwołująca podkreśliła, że posiada 4 – letnią praktykę projektową oraz ponad 3 – letnią praktykę w wykonawstwie. (budowa sieci kanalizacyjnych i wodociągowych). Według strony skarżącej nieadekwatnym było wynagrodzenie przed dniem 01.03.2014 r. w kwocie 2000 zł miesięcznie. To właśnie wynagrodzenie nie spełniało cech godziwości jako niezachowujące cechy ekwiwalentności w stosunku do danej pracy. Odwołująca wskazała, że zmniejszenie etatu z dniem 01.03.2014 r. nie wpłynęło na zakres obowiązków A. D. ani nie wpłynęło na zmianę zajmowanego stanowiska. Na mocy aktu notarialnego ubezpieczona otrzymała od swojej matki gospodarstwo rolne a tym samym w związku z koniecznością prowadzenia gospodarstwa rolnego zdecydowała się na częściowe ograniczenie etatu. (odwołanie k. 2 – 6)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 16 - 18)

Zainteresowany Ł. N. zmarł w dniu 8 listopada 2015 roku (akt zgonu k. 29)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił co następuje:

Wnioskodawczyni A. D. legitymuje się wykształceniem wyższym, w 2009 r. ukończyła studia na Wydziale Budownictwa, (...) - kierunku inżynieria środowiska i uzyskała tytuł magistra inżyniera. (kopia dyplomu k. 5.25 akt ZUS)

Wnioskodawczyni nie ma uprawnień do bycia samodzielnym inżynierem budowy. (zeznania wnioskodawczyni 00:04:10)

W okresie od 20.04.2010 r. do 31.08.2010 r. ubezpieczona świadczyła pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółka Akcyjna w P. jako inżynier budowy. (świadcstwo pracy k. 5.19 akt ZUS)

W okresie od 01.07.2007 r. do 31.08.2012 r. A. D. była zatrudniona na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Biurze (...) spółka z o.o. w Ł. jako asystent projektanta z wynagrodzeniem w kwocie 2.300 zł. (świadcstwo pracy k. 5.22 akt ZUS)

W okresie od 06.04.2011 r. do 28.02.2013 r. ubezpieczona świadczyła pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...) K. C. w Ł. jako inżynier budowy z wynagrodzeniem w kwocie 3.000 zł. (świadcstwo pracy k. 5.20 akt ZUS)

Następnie w okresie od 06.05.2013 r. do 25.11.2013 r. wnioskodawczyni pracowała na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) Spółka z o.o. w Ł. jako inżynier budowy z wynagrodzeniem do 2.000 zł. (świadcstwo pracy k. 5.24 akt ZUS)

Wskazane wyżej firmy zajmowały się odwadnianiem terenów a ubezpieczona pracowała tam w biurze projektów. (zeznania wnioskodawczyni 00:17:35)

W dniu 26 listopada 2013 r. A. D. zawarła z Ł. N. właścicielem firmy Przedsiębiorstwo (...) Ł. N. w W. umowę o pracę na czas określony od dnia 26 listopada 2013 r. do 25 maja 2014 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku inżyniera budowy, za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 2.000,00 zł brutto. (umowa o pracę k. 5.14 akt ZUS)

Przed przystąpieniem do pracy ubezpieczona odbyła wstępne szkolenie BHP. Wnioskodawczyni przedłożyła zaświadczenie lekarskie z dnia 25.11.2013 r. o zdolności do pracy na stanowisku inżyniera budowy. (zaświadczenie lekarskie k. 5.16, karta szkolenia wstępnego BHP k. 5.11)

W dniu 27 listopada 2013 r. płatnik składek – Przedsiębiorstwo (...) w W. dokonał zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego, wypadkowego oraz zdrowotnego z tytułu zawartej umowy o pracę od dnia 26 listopada 2013 r. (okoliczność bezsporna)

Na mocy aneksu do umowy o pracę z dnia 1 marca 2014 r. A. D. i płatnik Ł. N. ustalili, że wysokość wynagrodzenia wnioskodawczyni wyniesie 3500 zł brutto a wymiar czasu pracy zostanie zmniejszony do $\frac{3}{4}$ etatu. W pozostałym zakresie umowa o pracę zawarta pomiędzy stronami pozostała bez zmian. (porozumienie zmieniające umowę o pracę k. 5.6 akt ZUS)

O zmniejszeniu etatu zdecydowało przejście przez ubezpieczoną gospodarstwa rolnego. (zeznania wnioskodawczyni 01:01:19, akt notarialny k. 9 – 13)

W Przedsiębiorstwie (...) w W. do obowiązków pracowniczych wnioskodawczyni należało prowadzenie budowy, czyli nadzór nad odwodnieniem torów w Ż.. Nadzór obejmował od kilku do kilkudziesięciu pracowników. Ubezpieczona zajmowała się prowadzeniem budowy czyli rozdzielała prace członkom ekipy budowlanej po wcześniejszym uzgodnieniu z szefem i innymi firmami, zajmowało jej to różną ilość czasu w zależności od sytuacji na budowie. Spotykała się ona z innymi podwykonawcami, aby ustalić wspólny harmonogram pracy. Ubezpieczona zajmowała się też zamówieniem potrzebnych materiałów na budowę. Ubezpieczona zajmowała się rozrysowywaniem studni w projekcie, aby były zrozumiałe dla pracowników i do zamówień materiałów, pilnowała projektów, zajmowała się też zamówieniem sprzętu, co ustalała z pracodawcą. Oddawała też odcinki poszczególnych wykonanych prac inspektorom nadzoru budowlanego. Prace przy torach trwały od listopada 2013 r. do połowy lutego 2014 r. następnie w dniu 12-15 lutego wnioskodawczyni zlecono ten sam zakres prac tj. też odwodnienie torów, ale w K.. Tam na ubezpieczonej

spoczywała większa odpowiedzialność, gdyż nie miała ona pomocy w postaci codziennego kontaktu z przełożonym, który nie był na terenie tej budowy.

W K. wnioskodawczyni pracowała od lutego do maja 2014 r., potem prace w K. kończyły się i ubezpieczona wykonywała trochę prac w K., a trochę w Ż., w zależności od potrzeb aż do czerwca 2014 r. Pracodawca zatrudniał na jednym odcinku w Ż. dwóch inżynierów budownictwa. Ten odcinek był bardzo długi i był podzielony na mniejsze. Zakresy prac były takie same, różniły się tylko poszczególnymi odcinkami. W Ż. podlegało wnioskodawczyni około 10 osób i podobnie jak i w K. a zakresy prac na stanowisku inżynierów budownictwa były takie same. Wypłatę wynagrodzenia A. D. otrzymywała na koniec miesiąca, ewentualnie na początku następnego. Ubezpieczona podpisywała listę płac i listę obecności. (zeznania wnioskodawczyni 00:04:10, zeznania świadka M. R. 00:30:20, zeznania świadka M. K. 00:44:53, szczegółowa lista płac k. 5.37 - 5.49, lista płac k. 5.29 - 5.36)

Przedsiębiorstwo (...) w W. w spornym okresie zatrudniało na umowę o pracę:

- M. R. na stanowisku inżyniera budowy od grudnia 2013 r. do 8 listopada 2015 r. w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem początkowo w kwocie 2000 zł brutto miesięcznie a następnie od lutego 2015 r. w kwocie 3500 zł brutto. M. R. po rozmowie i negocjacjach z Ł. N. otrzymał podwyżkę wynagrodzenia. Wyżej wymieniony pracował na jednej budowie z ubezpieczoną w Ż..

- M. K. na stanowisku pracownika fizycznego w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 8 listopada 2015 r. z minimalnym wynagrodzeniem zasadniczym, który wraz z pracą w godzinach nadliczbowych uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie około 2.500 zł. Wyżej wymieniony był podwładnym ubezpieczonej na budowach w Ż. i K.. (zeznania świadka M. R. 00:30:20)

Płace na stanowisku inżyniera budowy są bardzo zróżnicowane i wynoszą od 2000 do 25000 zł. (zeznania świadka M. R. 00:30:20, zeznania świadka M. K. 00:44:53)

W związku z przedłożonym zaświadczeniem lekarskim z dnia 21.05.2014 r. o stanie ciąży umowa o pracę na czas określony, która miała rozwiązać się z dniem 25 maja 2014 r. uległa przedłużeniu do dnia porodu. (przedłużenie umowy o pracę k. 5.4 akt ZUS)

Ostatnią miesięczkę wnioskodawczyni miała w dniu 12 lutego 2014 r. Od 9 czerwca 2013 r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. Dziecko ubezpieczona urodziła w dniu 3 listopada 2014 r. a od 4 listopada 2014 r. przebywała ona na urlopie macierzyńskim. (zeznania wnioskodawczyni)

Na skutek przeprowadzonej kontroli w siedzibie płatnika decyzją z dnia 2 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne A. D. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Ł. N. w W. jako pracownik u płatnika składek (...) Ł. N. wynosi: za 03. - 05.2014 r. - 1.5000 zł, 06.2014 r. - 400,00 zł, 07. - 11.2014 r. - 0,00 zł. (decyzja k. 9.6 - 9.3 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty z akt osobowych A. D. oraz z akt osobowych M. R., które nie były kwestionowane przez żadną ze stron a nadto o zeznania odwołującej się A. D. oraz świadków M. R. i M. K., które są logiczne i spójne na istotne okoliczności sprawy.

Zebrany materiał dowodowy nie nasuwa wątpliwości i pozwala tym samym na wydanie rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Odwołanie A. D. jest zasadne jedynie w części.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., Nr 121) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Stosownie też do art. 13 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą- od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 ustawy systemowej płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Składka na ubezpieczenie chorobowe stanowi w obydwu przypadkach 2,45% podstawy wymiaru, z tym że pracownicy płacą składkę na ubezpieczenia chorobowe od kwoty przychodu określonego w umowie, natomiast przedsiębiorcy – od dowolnie zadeklarowanej kwoty, nie niższej jednak niż 60% prognozowanego wynagrodzenia, w przypadku preferencyjnego opłacania składek nie niższej, niż 30 % minimalnego wynagrodzenia za pracę i nie wyższej niż 250% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w poprzednim kwartale. (art. 22 oraz art. 20 w zw. z 18 ust. 1 i ust. 8 ustawy systemowej)

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. Nr 77, poz. 512 ze zmianami), osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Natomiast, jak stanowi art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

W myśl art. 11 ust. 2. pkt. 1 ustawy zasiłkowej miesięczny zasiłek chorobowy wynosi 100% podstawy wymiaru zasiłku, jeżeli niezdolność do pracy lub niemożność wykonywania pracy, o której mowa przypada w okresie ciąży.

Według art. 31 tej ustawy miesięczny zasiłek macierzyński za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu ojcowskiego wynosi 100% podstawy wymiaru zasiłku.

W niniejszej sprawie odwołująca się – A. D. zawarła w dniu 26 listopada 2013 r. umowę o pracę, która stanowiła stosowną podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, iż uzyskała ona prawo do świadczeń określonych w ustawie zasiłkowej. Na podkreślenie zasługuje okoliczność, że ważność tej umowy nie została przez organ rentowy zakwestionowana. ZUS zakwestionował jedynie wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego przez ubezpieczoną na podstawie aneksu do tej umowy z dnia 1 marca 2014 r., to jest podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne powołując się na sprzeczność z zasadami współżycia społecznego (art. 58 § 2 k.c.)

Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie częściowo podzielił stanowisko organu rentowego.

Jak wynika bowiem z przedmiotowego postępowania wynagrodzenie ustalone we wskazanym aneksie do umowy o pracę było wygórowane. Jak już wskazano, ubezpieczona ponad wszelką wątpliwość świadczyła pracę w spornym okresie. Wnioskodawczyni początkowo na podstawie spornej umowy pracowała jako inżynier budowy z wynagrodzeniem w kwocie 2.000 zł brutto miesięcznie i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wnioskodawczyni A. D. legitymuje się wykształceniem wyższym, w 2009 r. ukończyła studia na Wydziale Budownictwa, (...) - kierunku inżynieria środowiska i uzyskała tytuł mgr. inż.

W Przedsiębiorstwie (...) w W. do obowiązków pracowniczych wnioskodawczyni należało prowadzenie budowy, czyli odwodnienie torów w Ż.. Nadzór obejmował od kilku do kilkudziesięciu pracowników. Ubezpieczona zajmowała

się prowadzeniem budowy, czyli rozdzielała prace członkom ekipy budowlanej po wcześniejszym uzgodnieniu z szefem i innymi firmami. Spotykała się ona z innymi podwykonawcami, aby ustalić wspólny harmonogram pracy. Ubezpieczona zajmowała się też zamówieniem potrzebnych materiałów na budowę. Ubezpieczona zajmowała się rozrysowywaniem studni w projekcie, aby były zrozumiałe dla pracowników i do zamówień materiałów, pilnowała projektów, zajmowała się też zamówieniem sprzętu, co ustalała z pracodawcą.

W ocenie Sądu podwyższenie wynagrodzenia ubezpieczonej było w tej dacie uzasadnione, lecz jedynie do kwoty 2.625 zł miesięcznie.

Wskazać należy, że wnioskodawczyni zdobyła już pewne doświadczenie w pracy w firmie płatnika a wraz z objęciem nadzoru nad odcinkiem robót w K. spoczywała na niej nieco większa odpowiedzialność, gdyż nie miała ona codziennego kontaktu z pracodawcą i nie świadczyła pracy z pracownikiem M. R. też inżynierem budowy. Jednakże z kolei nie można przyjąć, że odpowiedzialność wnioskodawczyni była znaczna, gdyż nie ma ona uprawnień do bycia samodzielnym inżynierem budowy.

Ponadto zakresy prac na budowie w K. i Ż. były takie same. W Ż. podlegało wnioskodawczyni około 10 osób i podobnie także w K..

Na podkreślenie zasługuje przy tym okoliczność, że pracownik M. R. zatrudniony na tym samym stanowisku – inżyniera budownictwa i wykonujący analogiczny zakres czynności, tj. prace na budowie przy odwodnieniu torów był zatrudniony także początkowo z wynagrodzeniem w kwocie 2.000 zł a następnie jego wynagrodzenie po okresie około roku uległo podwyższeniu, do kwoty 3.500 zł ale za pełny wymiar czasu pracy.

W tej sytuacji wynagrodzenie wnioskodawczyni powinno być ustalone w analogicznej wysokości do wynagrodzenia pracownika M. R. świadczącego pracę na tym samym stanowisku i z tym samym zakresem obowiązków pracowniczych. Za $\frac{3}{4}$ etatu wyniesie ono zatem odpowiednio 2.625 zł miesięcznie. Powyższe wynagrodzenie nie odbiega także od wynagrodzeń uzyskiwanych przez ubezpieczoną u innych pracodawców z tytułu zatrudnienia na tym samym stanowisku – inżyniera budowy. Wnioskodawczyni we wcześniejszym okresie otrzymywała wynagrodzenie rzędu od 2000 do 3000 zł.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w realiach niniejszej sprawy, najbardziej adekwatną kwotą jest kwota 2.625 zł wynagrodzenia za miesiące marzec – maj a za okres 8 dni czerwca 2014 r. odpowiednio zmniejszona do kwoty 700 zł. Mając na względzie zarobki pracownika zatrudnionego na tym samym stanowisku oraz fakt, że od marca 2014 r. wnioskodawczyni pracowała samodzielnie bo pracodawca nie był obecny na terenie kolejnej budowy, Sąd przyjął nieco większą kwotę wynagrodzenia. Jednakże brak jest uzasadnienia dla uznania kwoty przewyższającej wynagrodzenie drugiego inżyniera budowy pracującego w pełnym wymiarze czasu pracy a wykonującego podobne obowiązki zawodowe.

W tej sytuacji ustalenie wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni w kwocie 3500 zł brutto za $\frac{3}{4}$ etatu jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 58 § 2 k.c.), zwłaszcza, że odbiegałyby od wynagrodzenia bardziej doświadczonego kolegi wykonującego analogiczne czynności.

W systemie ubezpieczeń społecznych obowiązuje bowiem zasada solidaryzmu. Solidaryzm oznacza urzeczywistnienie idei samopomocy społecznej poprzez udzielanie świadczeń osobom znajdującym się w potrzebie, z funduszu wypracowanego wspólnym wysiłkiem ubezpieczonych. Oznacza to, że płacą wszyscy, a korzystają tylko ci którzy zostali dotknięci ryzykiem socjalnym. (por. W. Muszalski Ubezpieczenie społeczne, Warszawa 2004)

Nadmierne podwyższenie wynagrodzenia pracownika może być w zakresie prawa do ubezpieczeń społecznych ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń. (tak wyrok SN z dnia 4 sierpnia 2005 roku, II UK 16/05)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych może kwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (...) (vide wyrok SN z dnia 19 maja 2009 roku, III UK 7/09)

Podsumowując, Sąd Okręgowy nie może wykluczyć, że aneks do umowy podwyższający wynagrodzenie za pracę nastąpił w związku z przewidywaną możliwością uzyskania przez ubezpieczoną wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, szczególnie, mając na uwadze, że było to wynagrodzenie za niepełną część etatu w wysokości przyznanej M. R. za wykonywanie tych samych obowiązków w pełnym wymiarze czasu pracy. Pomimo tej zbieżności, podwyżka wynagrodzenia była uzasadniona do uznanej wysokości przez Sąd Okręgowy, bowiem wyrównywała wynagrodzenie pracowników wykonujących podobne zatrudnienie i posiadających analogiczny zakres obowiązków. Obowiązki te ubezpieczona wykonywała więc wynagrodzenie podwyższone było uzasadnione, mając na uwadze także odniesienie do wynagrodzeń pracowników fizycznych, których płace były zbliżone do pierwotnego wynagrodzenia ubezpieczonej. Jednakże brak jest argumentów za przyznaniem wynagrodzenia zwiększonego w stosunku do M. R., mając na uwadze mniejsze doświadczenie zawodowe ubezpieczonej i pracę merytoryczną pod kontrolą pracodawcy, chyba, że celem tak znacznej podwyżki była jedynie chęć zapewnienia wnioskodawczyni znacznie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Jednakże ta okoliczność została skorygowana przez Sąd Okręgowy niniejszym orzeczeniem.

W czasie postępowania udziału nie brał zainteresowany Ł. N. ze względu na zgon w dniu 8 listopada 2015 roku. Jednakże w myśl art. 477¹¹ § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 20 marca 2015 r. jeżeli zainteresowany nie bierze udziału w sprawie, sąd zawiadomi go o toczącym się postępowaniu. Zainteresowany może przystąpić do sprawy w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia. Do zainteresowanego przepisu art. 174 § 1 nie stosuje się.

Powyższe oznacza, że sąd nie zawiesza postępowania z urzędu z uwagi na śmierć strony i kontynuuje je bez obecności zainteresowanego czy jego następców prawnych.

Mając na względzie wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku uznając odwołanie wnioskodawczyni za zasadne w części odnośnie kwoty wynagrodzenia w wysokości 2625 zł za miesiące marzec – maj 2014 r. a za czerwiec 2014 r. – 700 zł.

W pozostałym zaś zakresie Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie jako bezzasadne.

W oparciu o art. 100 k.p.c. Sąd zniósł między stronami koszty zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego i pełnomocnikowi wnioskodawczyni.